

ПРОТОКОЛ

№ 408

гр. Сливен, 11.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, III СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светлана К. Димова

при участието на секретаря М. Ст. Семкова

Сложи за разглеждане докладваното от Светлана К. Димова Наказателно дело частен характер № 20232230201721 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Съдът открива с.з. по НЧХД № 1721/2023 г. по описа на СлРС.

Тъжителят П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х., редовно призован, се явява лично и с адвокат Г. С. от АК – Сливен и адв. М. М. от АК – Сливен, в качеството на повер.ци на частният тъжител, редовно призовани, се явяват лично, надлежно упълномощени от преди.

Подсъдимата Р. В. Е., редовно призована, се явява лично и с адв. Д. П. от АК - Търговище, надлежно упълномощени от преди.

АДВ.С.: Да се даде ход на делото. Желая да заявим, че в предходно с.з. не бяхме получили разпореждане за насрочване на заседание и считам, че от днес делото следва да започне от самото начало. Към момента на предходното заседание не бяхме подготвени със защитата си, тъй като не бяхме получили разпореждането на съда.

АДВ.М.: Да се даде ход на делото. Към момента на предходното съдебно заседание не бяхме получили разпореждането на съда, съответно не бяхме запознати с правната квалификация на Д.ието прието от съда, поради което моля да се отменят определенията и делото да започне от начало.

Тъжителят П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х.: Да се даде ход на делото. Присъединявам се към

казаното от поверците ми.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМАТА Е.: Да се даде ход на делото.

Съдът, счита, че няма процесуални пречки, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ход на делото.

Предвид изявлението от страна на поверците и частния тъжител, както и с оглед гарантиране на спазването на процесуалните им права съдът счита, че следва да отмени протоколните определения за даване ход на делото и даване ход на съдебното следствие, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 16.01.2024 г. за даване ход на делото.

ОТМЕНЯ протоколно определение от 16.01.24г за даване ход на съдебното следствие.

По делото е постъпила тѣжба от П. С. Х., като баща и законен представител на малолетното дете С. П. Х. против подсъдимата Р. В. Е., с която повдига обвинение за извършено от нея престѣпление по чл. 131, ал. 1, т. 4, предл. 2 от НК.

Със същата тѣжба против подсъдимата е предявен граждански иск в размер на 6000,00 лева, представляващи обезщетение за причинените от престѣплението неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането, а именно – 27.05.2023 г. до окончателното изплащане на сумата. Претендират за направените разноси.

АДВ. С.: Поддържаме тѣжбата и гражданския иск.

АДВ.М.: От името на моя доверител поддържам тѣжбата и предявения граждански иск.

ТѢЖИТЕЛЯТ П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х.: Присъединявам се към казаното от процесуалните ми представители.

АДВ. П.: Оспорваме тъжбата. Искът е своевременно предявен. Ще ви моля да не го допускате до съвместно разглеждане. Считам, че ще затрудни процеса. Оспорваме фактите и обстоятелствата в тъжбата и виновност на моята доверителка.

ПОДСЪДИМАТА Е.: Присъединявам се към казаното от адвоката ми.

Съдът счита искът за своевременно предявен, но приема, че доказването на размера му ще доведе до отлагане на делото с цел събиране на писмени и гласни доказателства, което от своя страна би нарушило разпоредбата на чл.88 ал.2 от НПК, указваща забрана разглеждането на граждански иск да стане причина за отлагане на наказателното дело.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НЕ ПРИЕМА за съвместно разглеждане в настоящия наказателен процес предявеният от **П. С. Х.**, като баща и законен представител на малолетното дете **С. П. Х.** граждански иск против подсъдимата **Р. В. Е.** в размер на 6000,00 лева, представляващи обезщетение за неимуществени вредите претърпени от извършеното спрямо нея престъплението по чл. 131, ал. 1, т. 4, предл. 2 от НК , ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането, а именно – 27.05.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

НЕ КОНСТИТУИРА **П. С. Х.**, като баща и законен представител на малолетното дете **С. П. Х.** в качеството на граждански ищец.

САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМАТА:

Р. В. Е. - родена на 20.06.1959 г. в гр. Търговище, българка, българска гражданка, с адрес: гр. Търговище, ул. „Г.С.Р.“ № 100А, вдовица, не работи, неосъждана, без роднинска връзка с тъжителят - баба на пострадалата **С. Х.**, ЕГН *****.

Съдът разясни на страните правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

АДВ. М.: Нямам искания за отводи. По доказателствата представям и моля да приемете като писмени доказателства медицински документи, а именно: Резултати за рентгенови изследвания от 27.05.2023 г., ведно с копие от рецепта. Лист за преглед за пациент от 27.05.2023 г., амбулаторен лист от

29.05.2023 г. и амбулаторен лист от 31.05.2023.

На следващо място въпреки, че чухме становището на съда в предходно съдебно заседание и с оглед доказване на тъжбата представям 12 броя листи съдържащи кореспонденция от „Вайбър“ от 27.05.2023 между телефони с номер 0896152145, този телефонен номер е ползван от С. и телефонен номер 0895463860, ползван от баща й. В тъжбата, която сме входирили на дата 22.06.2023 г. сме навели твърдения, относно осъществената връзка по телефона между бащата и детето, непосредствено след процесните събития включително и за връзка по „Вайбър“ с изпратени от детето снимки на баща му – снимки на увредената ръчичка. За тези твърдения в тъжбата представяме писмените доказателства извадка от „Вайбър“ кореспонденцията и молим съда да допусне и назначи съдебно-техническа експертиза на двата телефона, на детето марка „РЕДМИ НОТ 11 ПРО“ с цитирания по-горе номер и телефон на бащата марка „Айфон 12 ПРО“ с посочения по-горе номер, като вещото лице да даде отговор на въпросите: Осъществена ли е комуникация между двата телефона по „Вайбър“ на 27.05.2023 г.? Какво е съдържанието на „Вайбър“ комуникацията и има ли данни за манипулация в това съдържанието й, в т.ч. има ли данни за по-късно въведени или изтрити или променени по съдържание съобщения? Доколко е автентична комуникацията? В днешно съдебно заседание водим двама свидетели очевидци на случилото се Мима П. Гева и Красимира М. Колева, които молим съда да допусне до разпит.

АДВ.С.: Присъединявам се към казаното от адв. М.. Правим до съда и искане на основание чл. 182, ал. 2, т. 2 б“к“ от Закона за електронните съобщения, който коментира текстови съобщения в реално време допустими и нормирани по този закон, като достъпа до тези данни на основание чл. 250в от същия закон, може да бъде осъществен, ако съда реши да изиска информация, в случай,че не приеме представената в днешното съдебно заседание извадка от кореспонденцията по вайбър .

АДВ.М.: Молим съда да допусне и назначи и съдебно-медицинска експертиза, в която вещото след запознаване с медицинските документи представени от нас и след запознаване с гласните свидетелски показания на свидетелите очевидци да даде отговор на въпросите: Какви по вид травматични увреждания е получила С. П. Х. на 27.05.2023 г.? Какво по сила

и с каква посока е било травмиращото въздействие и каква е била травмиращата повърхност? Какъв е механизма на получаване на травматичните увреждания и възможно ли е същите да бъдат получени по начин посочен в тъжбата и по начин посочен от свидетелите очевидци? Каква е продължителността на възстановителния процес от тези травми? Каква е интензивността на изпитаните болки и страдания от детето по време на причиняването на травмата и по време на възстановителния процес? Към момента считам, че предвид обстоятелствата настоящият процес касае права и и законни интереси на малолетното дете и съгласно чл. 15 от Закона за закрила на детето както и с оглед на обстоятелството, че С. П. Х. е на 12 навършени години, моля детето да бъде допуснато до изслушване в наказателния процес, настоящият.

ТЪЖИТЕЛЯТ П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х.: Присъединявам се към казаното от адвокатите ми.

АДВ. П.: Нямам искания за отводи. Не се противопоставям да бъдат приети представените медицински документи. Относно „Вайбър“ документацията моля съда да не ги приема, тъй като считам, че това е средство твърде лесно за манипулирани и антидатиране. Съобщенията могат да бъдат изготвени във всеки един момент. Представям разпечатка от „Вайбър“ кореспонденция на моята доверителка, от която е видно, че съобщенията могат да се манипулират и да сочат, че са изпратени дори на дати които още не са настъпили.

ПОДСЪДИМАТА Е.: Два телефона, които и да са, може да им бъде променена текущата дата и самия телефон да си смени датата и при изпращане на съобщения датата ще бъде отбелязана такава каквато е отразена в телефона. Елементарно е да се антидатира, децата дори го правят.

АДВ. П.: Противопоставям се на искането за назначаване на съдебно-техническа експертиза. По категоричен начин не може да се докаже автора на съобщенията и дали това е детето, доколкото може да е всеки друг, който има достъп до телефона. Относно допускането и назначаването на съдебно-медицинска експертиза, аз също искам такава, но ще поставя въпросите към вещите лица след изслушване на свидетелите. По отношение на последното искане за изслушване на детето по Закона за закрилата на детето, когато се

касае за спор за родителски права, тъй като детето не е страна в производството може да бъдат изслушано. В конкретният случай детето е страна по производството и няма как да бъде изслушана по делото. Не се противопоставям да допуснете свидетелите посочени от процесуалните представители частният тъжител. Моята доверителка ще даде обяснения в хода на съдебното следствие може би.

ПОДСЪДИМАТА Е.: Присъединявам се към казаното от адвоката ми.

Съдът счита представените медицински документи за относими към предмета на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото завер. за вярност с оригинал - Резултати за рентгенови изследвания от 27.05.2023 г. на С. П. Х., ведно с копие от рецепта, лист за преглед на пациент при личната лекарка на детето С. Х. от 27.05.2023 г., амбулаторен лист от 29.05.2023 г. и амбулаторен лист от 31.05.2023.

Съдът счита представените от всяка една от страните разпечатки от „Вайбър“ кореспонденция за допустими, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото - разпечатки от „Вайбър“ кореспонденция.

Съдът счита направеното доказателствено искане за допускане до разпит на свидетели за допустимо, а предвид твърдението, че са очевидци на Д.ието приема, че показанията им биха допринесли за установяване на обективната истина, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетели лицата Красимира М. Колева и Мима П. Г.ева.

Счита искането за разпит на С. П. Х. за недопустимо, доколкото същата има качеството на тъжител в настоящото производство, представлявана от баща си като законен представител и не следва да бъде конституирано в двойно качество.

Воден от горното съдът,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за изслушване на детето С. П. Х..

Относно направените две доказателствени искания за допускане и назначаване на съдебно-техническа и съдебно-медицинска експертиза, съда ще се произнесе на по-късен етап след разпита на свидетелите.

Съдът въведе в залата свидетелите Красимира М. Колева и Мима П. Г.ева.

САМОЛИЧНОСТ НА СВИДЕТЕЛИТЕ:

КРАСИМИРА М. КОЛЕВА на 69 г., бълг. гражданин, вдовица, пенсионер, с висше образование, неосъждан, без родство със страните по делото.

МИМА П. Г.ЕВА на 68 г., бълг. гражданин, омъжена, пенсионерка, с висше образование, неосъждан, майка на П. С. Х. и баба на С. П. Х..

Съдът разясни на свид. Г.ева привилегията по чл.119 от НПК, а именно да откаже да дава показания, с оглед на обстоятелството, че е майка на П. С. Х. и баба на С. П. Х..

Свид. Г.ева: Отказвам се от това право. Желая да бъда разпитана като свидетел.

Свидетелите ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност, която носят по чл.290 от НК, обещава да говорят истината.

Съдът ОТСТРАНИ свидетелите от залата.

Съдът **ПРИКАНВА** страните към спогодба.

Съдът приканва страните към спогодбата, но тъй като такава не се постигна

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД на съдебното следствие като докладва, че тъжбата следва да се счита за подадена против подсъдимата за извършено от нея престъпление

по чл. 131 ал.1 т.4 предл.2 от НК.

На основание чл. 276,ал. 2 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на частния тъжител да изложи обстоятелствата включени в обвинението.

Тъжителят П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х.: Прочете тъжбата. Поддържам тъжбата

АДВ.М.: Поддържам тъжбата.

АДВ.С.: Поддържам тъжбата.

АДВ. П.: Оспорваме тъжбата.

ПОДСЪДИМАТА Е.: Получила съм тъжбата преди повече от 7 дни. Запозната със съдържанието ѝ. Не се признавам за виновна. Разбирам обвинението и ще давам обяснения в днешно съдебно заседание. Преди да говоря по същество държа, че ще говоря само истината. По неизвестни за мен причини преди 22 месеца бащата на единствените ми внуци и съпруг на дъщеря ми блокира телефонният ми номер, с което възпрепятства всякаква комуникация с него. Дъщеря ми е в гр. Търговище. Блокирането се случи непосредствено след фактическата раздяла на дъщеря ми със семейството ѝ в изпълнение на предшестваща заповед за незабавна защита от домашно насилие и последващ бракоразводен процес. Девет дни след случая от раздялата, майката на господин Х. в телефонен разговор с мен заяви, че повече няма да разговаря с мен. Посочи причина, която е, била обидена от думи на дъщеря ми по нейн адрес предадени ѝ от трето лице. Поради тези обстоятелства поисках да ми бъде определен режим на контакти с децата и миналата година постигнахме споразумение с бащата всяка последна събота от месеца. За първите пет месеца проведохме пет срещи, които се провеждаха в апартамента на леля му по бащина линия. Те не живеят там, идват специално там за срещите. Майката по нейно желание осъществява срещи с децата. Първите четири пъти нямаше проблеми. От 10.00 часа до 14.00 часа е срещата в апартамента. Занимавам се с децата. На първите две срещи бях със сина ми, който ме караше до там, но на последните три бях сама. На

последната среща 27.05.2023 г. отидох в 10 часа. Те дойдоха в 10.10 часа и бяха доведени от баба ми и водиха непозната за мен жена. Това е свидетелката, която днес водят и тя присъстваше в жилището. До края на срещата не бяхме представени една на друга. Не знаех коя е тя. Жилището се състои от две помещения стая и кухня свързани с коридор. Преходът от коридора към кухнята е оформен като арка без врата. Двете жени влязоха в кухнята. Аз настаних децата в стаята, извадихме играчки и конструктор с многобройни елементи, който беше там, тяхна игра. Скоро след това казах на децата, че ще отида да питам нещо баба Мими. С мен дойде и детето С. и в кухнята проведох кратък разговор с баба й Мима. Бяха минали два месеца откакто бях отправила въпроси към бащата на децата чрез майка му Мими дали ми позволява с оглед настъпващият пролетно-летен сезон при благоприятно време и приятни климатични условия за част от времето да ги извеждам на разходка или на обяд извън жилището и след което да ги върна обратно. Отговорът беше отрицателен. Това тя ми каза като отдих при нея в кухнята. Това не ме изненада, тъй като два месеца очаквах такъв. Отношенията ми с нея са по-скоро служебни, но не конфликтни. Не съм настоявала да ги извеждам, още повече, че него ден времето беше влажно и нестабилно доколкото знам имаше код жълто. Тя ми каза, че П. не разрешава. Непознатата жена беше видимо изненадана от отрицателният отговор и любезно предложи да правим срещите в нейното жилище, което било голямо, а това е малко и имала стая с много играчки. По това време детето С. беше с мен в кухнята, а другото дете остана в стаята като вратата остана отворена. Отказах и на двете жени. Споделих с Мима, че при следващата ни среща на 24.06.2023 г. съм възпрепятствана да пътувам и да отправя молба към бащата на децата, ако е съгласен срещата да се проведе на 01.07.2023 г. следваща събота. Мима прие да говори с П.. Аз пътувам от гр. Търговище до гр. Нова Загора. Дъщеря ми и бившия ми зет не си комуникират по никакъв начин. Имаха 16 години брак и 6 години съвместно съжителство. Обяснение не бих казала възприет начин на поведение от отсрещната страна. Той блокира нейния номер. Нежелание за комуникация. След това напуснахме кухнята първо С., после аз. Нямаше повишаване на тон от моя страна, нито от другата страна. Тя прие да предаде на сина си и напуснахме кухнята първо С., после аз. При влизането ми в стаята С. вече беше вътре и аз затворих вратата след себе си. С. явно не одобри това, върна се до вратата и отвори я широко и тя

остана така до края на срещата, без да бъде докосната от никой от срещата. За тези пет срещи отношението на С. се промени от негативно към приемливо. Не ѝ хареса да е затворена вратата, вероятно не го одобри. Вратата винаги е била широко отворена. По-скоро е насочено към мен да не останем изолирани. Срещата премина спокойно, без спорове, спречквания, конфликти и инциденти. Другите жени си останаха в кухнята през цялото време. С. си служеше свободно с двете си ръце. Беше облечена с клин и блузка с дълъг ръкав. Не съм ѝ виждала предмишницата. През цялото време нямаше дефицити на ръката, служеше си с ръката свободно. 14 години съм работила като учител, а последните 14 години в „Инспекция по труда“ в гр. Търговище. Затова, че си служеше свободно без болки, тогава ѝ подарих сборник с тестове за нейната възраст, който ви показвам, това е друг подобен сборник, тя го разгръщаше с дясната си ръка продължително време. За разлика от другите срещи С. на два пъти напусна жилището си. Като второто отсъствие беше по-кратко от първото. Първото беше около 10-15 минути. Второто по-кратко. Срещата започна в 10.10 часа във входа на блока и приключи точно в 14.00 часа, както и всички срещи приключват в 14.00 часа. На обяд не обядваме. Предлагала съм на баба ѝ да се нахраним навън, но тя отказва под предлог, че има съдебна заповед наричайки споразумението по този начин и много често изтъква, че децата са там по заповед, принуда и отправя упреци към мен, че съм съдила баща им и това го прави в присъствие на децата като твърди, че те не желаят да дойдат на срещите и тя ги води принудително. И при двете си връщания в апартаментa С. носеше в ръцете си може би три кенове със студен чай. Тя излизаше от стаята и отиваше при баба си, не съм чувала разговори. Аз се занимавам с малкото дете. Двете деца пиха кеновете студен чай, на мен нямаше такъв, оставила е другия някъде, не знам къде. Какво е станало по време на отсъствието ѝ аз не знам, дали е претърпяла някакъв инцидент не знам, нямаше никакви симптоми и ограничения на ръцете. Към края на срещата вниманието на децата беше ангажирано от дълго парче тюл лилав, който служеше за завързване на завесите в стаята. С. многократно го мятеше върху тялото си и раменете и всеки път отиваше да я видят, правеше ревю, след което тя сама без мое участие го размота, аз предложих тя отказа. Омотана беше Бела в този воал, шегуваха се, че тя е булка и с приповдигнато настроение срещата приключи. От медицинските документи разбрах, че С. е контузена. 25 дни след срещата ми беше връчена

Заповед за незабавна защита. До получаване на исковата молба и приложените документи по Закона за защита от домашно насилие предполагах, че са представили някои мои думи като нанесена обида, но аз не съм казала нищо просто помислих, че те са го представили по този начин. Когато Мима ми каза, че П. не е съгласен да извеждам децата казах, че ще обмисля промяна на режима на контакти, който да включва и извеждане на децата. Казах го по-кратко, защото очаквах такъв отговор. В момента, в който аз затворих вратата и С. отиде да отваря, аз не се намесих, бях далече от вратата. Казах и на двете, общо го казах не конкретно „Аз имам среща с вас, а не с баба ви.“. Никакъв коментар, никакви спорове. От момента, в който се върнахме в стаята и тя остави вратата отворена до края на срещата имаше моменти, когато тя си гледаше телефона. Не мога да кажа дали пишеше по телефона. Напуснахме жилището, като Бела омотана като булка и с добро настроение с шег и закачки, че ще водят булка в гр. Нова Загора. Аз бях след тях. Уважаема госпожо съдия имам привилегията свободно и открито да гледам в очите двете си внучки, аз не съм упражнила, нито физическо и нито психическо насилие не съм осъществила. Не ми е известно и кога и при какви обстоятелства и по кой начин С. е получила увреждането описано в медицинските документи.

АДВ.М.: На предходните срещи случвало ли се е С. да напуска срещата преди срещата?

Отговор подсъдимата Е.: Не.

АДВ.М.: Спомняте ли си към колко часа за първи път напусна жилището?

Отговор на подсъдимата Е.: Не следях времето, не мога да кажа кога беше за първи път.

АДВ.М.: Преди или след връщането ви в стаята и затварянето от ваша страна на вратата ли беше?

Отговор на подсъдимата Е.: Категорично след като се върнахме, но не веднага. Мина време и не много скоро след като се върнахме. Гледахме и обсъждахме тестовите, но не мога да кажа след колко време.

АДВ.М.: Като се върна попитахте ли къде е ходила?

Отговор на подсъдимата Е.: Не съм любопитствала, не съм питала,

защото децата приемат подобни въпроси за нарушаване на вътрешния мир.

АДВ.М.: Към този момент сте провеждали среща с децата. Чувствали ли сте се отговорна за безопасността им и в този смисъл да попитате къде отива?

Отговор на подсъдимата Е.: Тя често ходеше в кухнята и при едно от ходенето в кухнята излезе и напусна жилището. Тя комуникираше и с друга си баба.

АДВ.М.: Второто напускане на жилището кога беше съобразно първото връщане?

Отговор на подсъдимата Е.: Приблизително половин час след като се върна първия път излезе отново. И при второто излизане пита Бела какъв чай да ѝ донесе. За първия път не каза, че отива за чай. Вторият път пак донесе чай.

АДВ.М.: В този ден с какъв транспорт бяхте дошли?

Отговор на подсъдимата Е.: Пътувам два дни за срещата. Предният ден пристигнах вечерта. Ношувах в хотел, за да мога в 10.00 часа на другия ден да бъда при децата. Ползвах обществен транспорт.

АДВ.М.: В колко часа ви беше обратното пътуване?

Отговор на подсъдимата Е.: В 15.30 часа с влак.

АДВ.М.: Каква беше причината да тръгнете след децата и баба им в края на срещата?

Отговор на подсъдимата Е.: Моята посока към жп гарата съвпаднаше с техния маршрут.

АДВ.М.: Дадохте обяснения за липсата на комуникация между дъщеря ви и тъжителят. Има ли издадени ограничителни заповеди в полза на П. и децата и ограничавайки дъщеря ви?

Отговор на подсъдимата Е.: Има такива заповеди, по три дела. Указа се, че първите дела за домашно насилие са прелюдия към последващ бракоразводен процес по силата на представено съдебномедицинско удостоверение. Дъщеря ми е упражнила насилие над съпруга си изразяващо се в това – той е лежал на дивана, поискал е да стане и тя го е притиснала към дивана да говорят за отношенията си. В хипотеза мисля, че става във връзка с родствениците.

АДВ.С.: Насилието ставало ли е пред децата?

Отговор на подсъдимата Е.: Разправията сигурно се е чула, те са били в хола.

Вторият път изсмукано от пръстите, при връчването на заповедта за незабавна защита твърдения от страна на майката на П. и от самия него, че го е гонила с нож и с викове „Ще те заколя.“. Делото още е висящо с привременни мерки.

АДВ. П.: Категорична ли сте, че на самата среща вие не сте изявили желание да изведете точно тогава децата навън?

Отговор на подсъдимата Е.: Не, не съм искала да ги извеждам, не съм казвала нищо гневно. Като затвори вратата казах само тази реплика „Аз имам среща с вас, а не с баба ви.“.

АДВ. П.: Отговаря ли на истината твърдението, че няколко пъти умишлено сте притиснали ръката на С. с вратата?

Отговор на подсъдимата Е.: Не, нито веднъж, нито повече не съм я притискала.

АДВ. П.: Имало ли е писъци и викове от страна на С.?

Отговор на подсъдимата Е.: С. не прояви никакво безпокойство до края на срещата.

АДВ.М.: Нямам въпроси към подсъдимата.

АДВ.С.: Нямам въпроси към подсъдимата.

Тъжителят П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х.: Нямам въпроси към подсъдимата.

АДВ.С.: Нямам въпроси. Представям и моля да приемете от Национален институт по метеорология и хидрология справка, от която е видно, че към дата 27.05.2023 г. в област Сливен е издадено предупреждение с жълт код за потенциално опасно време.

АДВ.М.: Не възразявам да бъде приета по делото.

АДВ.С.: Не възразявам да бъде прието по делото.

Тъжителят П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х.: Не възразявам да бъде приета по делото.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмено доказателства по делото – заверено за вярност писмо от 30.06.2023 г. от Национален институт по метеорология и хидрология, ведно със справка за прогнозата на НИМХ за страната и Югоизточна България за 27.05.2023 г.

Съдът ПРИСТЪПИ към разпит на допуснатите свидетели.

Съдът ВЪВЕДЕ в залата свидетеля Мима Г.ева.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ МИМА Г.ЕВА: Баба съм на С. по бащина линия. Според мен тази среща беше пета среща. Аз бях с приятелката си затова, защото четири часа представлява срещата и с нея сме от деца израснали и има какво да си говорим. Аз съм в кухнята, а не в стаята където се провеждат срещите и затова си говорим с моята приятелка. Срещата започна в 10.00 часа. Качихме се горе в апартамента. Всичко беше нормално, без проблеми. Влизайки вътре в гарсоньерата ние с моята приятелка влязохме в кухнята, а децата в другата стая, където се провеждат срещите, с много играчки. Влязоха децата в стаята и ние останахме в кухнята. Там има маса с две столчета и Р. веднага дойде при нас и каза, че за срещата, която трябва да се проведе през месец юни и имала проблем и може ли да бъде отложена за юли за друга дата. Аз ѝ казах само, че ще предам на сина си. В този момент Р. се ядоса и започна да ми казва „Аз него ще го съдя, ще му кажеш.“. Каза така, защото тя искаше лично да му предаде. Каза, че искала лично да говори с него. Тя повиши много тон. Бяха много неща от този род, които каза и по това време децата бяха в стаята и вратата беше отворена. Тя вратата винаги е отворена и Сиянка чу като каза, че ще го даде на съд и ще го осъди и Сиянка дойде и каза „Какво става тука.“. Обърна се към баба си Р. и каза „Бабо Р. хайде да влизаме, нали си дошла при нас.“. Тогава баба Р. тръгна със Сиянка и продължаваше да заплашва, че ще съди сина ми. Тя влезе в стаята и много силно удари врата. Чу се силен трясък. И след като удари вратата малко след това аз виждам, вратата е на разстояние на около 2-3 метра и изведнъж видях ръчичката на Сиянка и как се блъска по вратата някъде 3-4 удара. Вратата се отваря навътре към стаята надясно. Виждам, че вратата се отваря леко и видях ръчичката на Сиска и в същия момент чувам ударите и блъскането по

вратата. Ръчичката на детето беше между вратата и касата, притискаше се ръката на детето. Ударите попадаха върху ръката на детето. Чуха се два-три удара по вратата. Вратата притиска ръчичката. Дето е искало да отвори вратата. За мен червеното, което беше е от вратата. Чух нещо от сорта „Спри, боли ме.“. Нещо такова чук. Аз извиках „Сиянка, какво става“ и тя каза „Нищо бабо и си издърпа ръката.“. Приятелката ми и тя скочи. Отидохме до вратата, но не сме влизали вътре. Те оставиха леко отворена вратата. Тя каза, че няма нищо и тишина. Малко след това Сиянка дойде при нас и очите ѝ бяха пълни със сълзи и си държеше ръката свита в лакътя и само ми каза „Бабо искам пари да отида да си купя студен чай.“. По всичко си личеше, че е много уплашена. Долу точно на входа има машина за напитки. Аз дадох пари на Сиянка и тя слезе. Бях много притеснена, защото ми се видя, че много дълго отсъства. Не съм се обаждала на никой тогава. Тя се качи след малко и пак така си държеше ръката и носеше един чай и после ми показва и каза „Бабо виж как баба Р. ми удари ръката.“. Аз видях зачервено в дясната ръка, в средата на предмишницата, от външната страна беше зачервена. Аз попитах детето „Сисо да извикам ли полиция?“. Тя ми отговори „Глупости ми говориш. Никой няма да викаш. Аз говорих с тати, затова се забавих долу. Никой няма да викаш, тати каза да си стоя на място да не се създаде проблем и да се започне да се вика и да се караме, защото Белка беше в стаята.“. А Белка само да ѝ повиши някой тон започва да плаче защото се страхува. После сина ми се обади по телефона и каза да не мърдам от мястото си и каза „Гледай ръчичката на детето. Не избухвай, моля те. Ти си там, заради децата. Внимавай да не ги изплашиш.“. После идваше ми да я оскубя. С. отиде в стаята при баба си. Много пъти идва при нас. Като видя, че вратата е отворена беше по-спокойно, но постоянно идваше и казваше че ръката ѝ изтръпва и я боли. След малко и Белка започна да идва при нас. Белка с широко отвор. очи каза „А пък бабо, баба Р. удари така по ръката.“ и детето възкликна „и“. После чакахме да мине времето. Тя не ходи пак за чай. Втори път не е излизала. Каза да не ѝ пипам ръката докато не дойде баща ѝ. Не ми даваше да я пипам, исках да я целуна, не ми разреши. В стаята не влизаме. Не съм видяла да е играла с воал. Знам, че има такъв воал мисля, че беше от рождения ден на Белка. Не помня да са идвали наметнати при нас с воал. За мен не беше весело от там нататък. Чувахе се гласа на баба Р. как говори с Белка, но гласа на С. не се чуваше. После срещата свърши и си тръгнахме. Р.

остана долу. Нашата къща е наблизно. Ние тръгнахме всички заедно без бабата Р.. Тя май си чакаше такси, не знам. Когато тръгнахме С. се разплака. Не знам дали Р. е вървяла след нас.

АДВ.М.: Като се прибирахте някое от децата да е било увито с воал?

Отговор на свидетелката Г.ева: Не си спомням.

АДВ.М.: По време на срещата и преди срещата Красимира М. да е предлагала да се срещате в нейния дом?

Отговор на свидетелката Г.ева: Да предложи ни да се срещаме в нейното жилище. Тя беше учителка на С..

АДВ.М.: Предприехте ли лекуване на детето?

Отговор на свидетелката Г.ева: Като се прибрахме баща им беше там и двете се хвърлиха от горе му и започнаха да се оплакват една през друга какво се е случило. Както винаги с лявата ръка държи Бела, а с дясната С.. В този момент ръчичката беше не само зачервена, но и подута. Бяха минали четири часа. Баща ѝ веднага се качи на колата и я заведе на лекар. Много време след това С. не даваше да ѝ се пипне ръката. Няколко месеца след това пак продължаваше да казва „Бабо ръката ми от време на време изтръпва.“. Баща ѝ е лекар. Диагнозата може да я каже баща ѝ. От там нататък срещите спряха. Имаше ограничителна заповед във тази връзка по отношение подсъдимата. На втората среща Сиянка каза, че не иска да ходи. Даже на баба си Р. каза на втората среща „Аз не искам, но татко ме кара.“ Баба Р. каза „Има механизъм, с който по съдебен ред могат да те задължат.“. Делото не е приключило. Не знам дали има спор за родителски права. Децата са при баща си. Баща им ги гледа. Мисля, че делото за ограничителната заповед не е приключило. От деца съм израснала с Красимира М.. Казах ѝ, че имам четири свободни часа и да дойде да си говорим по женски, когато беше срещата.

АДВ. П.: Какво провокира агресията на Р., за която вие твърдите?

Отговор на свидетелката Г.ева: Агресията беше провокирана от това, че тя искаше да говори с П., а не с мен. Аз ѝ казах, че ще му предам на П.. На срещата през месец април тя каза, че иска да извежда децата навън.

АДВ. П.: Защо искала да съди сина ви?

Отговор на свидетелката Г.ева: Тя каза пак ще го съди. Не е искала да

извежда децата в конкретния ден. Искаше да получи отговор да извежда децата от апартамента. На срещата на 27.05.2023 г. се сещам, че ме попита и затова дали П. е съгласен да изкарва децата навън. Аз й отговорих, че лично с П. може да комуникира. „Аз нали ти казах на тебе, че искам да извеждам децата навън.“ Това ми каза Р. и каза още „Ти защо не му каза.“. Аз не съм й отговаряла, че П. не е съгласен. Мисля, че точно в 10 часа се качихме в апартамента. Ние сядаме в кухнята, с пристигането й Р. дойде при нас. И после стана притискането с вратата. Всичко стана в началото.

АДВ. П.: Защо три часа и половина не звъннахте на полиция?

Отговор на свидетелката Г.ева: Синът ми не ми даде. Той ме помоли да не плаша децата.

АДВ. П.: Смятате ли, че децата бяха уплашени?

Отговор на свидетелката П.а: Разбира се, бяха уплашени. Белка дойде при мен, а С. плачеше, ръката и трепереше.

АДВ.М.: Нямаме въпроси. Не се противопоставям свидетелят да бъде освободен от залата.

АДВ.С.: Нямаме въпроси. Не се противопоставям свидетелят да бъде освободен от залата.

Тъжителят П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х.: Прочете тъжбата: Нямаме въпроси. Не се противопоставям свидетелят да бъде освободен от залата.

АДВ. П.: Нямаме въпроси. Не се противопоставям свидетелят да бъде освободен от залата.

ПОДСЪДИМАТА Е.: Нямаме въпроси. Не се противопоставям свидетелят да бъде освободен от залата.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетеля от залата.

Съдът ВЪВЕДЕ в залата свидетеля Красимира Колева.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ КРАСИМИРА КОЛЕВА: Приятелка съм на Мима и бях учителка на С. една година. Знам, че се развеждат. Знам, че имат две внучки. В този ден отидох на срещата, защото не бяхме се виждали много време и тя каза, че има среща с Р. и четири часа да не стои сама да се видим и поговорим. На 27.05.2023 г. в 10.00 часа отидохме и се качихме горе. Ние

бяхме в кухнята, а Р. с двете внучки в хола. Тя затвори вратата и после веднага отвори и дойде при нас в кухнята. Започна сърдито да говори, че иска да отложи следващата среща за друга седмица, а Мима ѝ отговори, че ще говори със сина си и ще ѝ каже какво е решението. Тя започна веднага да крещи и изнервено да казва „Аз ще го съдя, аз ще го съдя.“, не знам защо. След като нямаше никакъв отговор в това време излиза С. от стаята, в която се провеждат срещите и идва при нас и казва пред нас „Бабо ти нали дойде да видиш нас. Защо си тука, ела при нас.“ С. тръгна към хола и бабата след нея ядосано транна вратата баба ѝ. Ние седнахме и нямаше минути и започна да се чува транкане тъпо на вратата. Мима скочи в това време. С. каза „Моля те, боли ме.“. Аз бях с гръб към вратата и тя скочи и аз видях, че ръчичката на детето беше изпъната и беше затисната между вратата и касата. Преди това чух ударите, които бяха тъпи, не като този първия, който беше яко тръшкане. Сиянка каза „Няма нищо бабо.“. Това го каза, заради другото дете за да не я притеснява. Вратата остана отворена. С. дойде при нас и след пет минути каза „Бабо дай ми парички, да си купя нещо.“. Беше леко зачервена и очичките ѝ бяха насълзени. Държеше с лявата ръка дясната свита с лакът. Не ни каза нищо. Слезе долу. Беше си взела студен чай. Върна се след 5-10 минути. После детето идва при нас и каза, че е говорило с баща си като си държеше на болното място ръката и каза „Татко каза да не правим проблеми и да си мълчим.“. Тя държеше шишето на ръката си за охлаждане. Веднага ни показва ръката си. Едно шише държеше. През цялото време, те бяха четири часа в апартамента и поне пет пъти дойде при нас и каза „Бабо боли ме ръката.“. Очите ѝ бяха насълзени, но пазеше психиката на другото дете. Баба ѝ я попита дали да викаме полиция тя каза, че татко ѝ е казал да не правим нищо. П. се обади на майка си и каза да не правим нищо. При нас децата не са идвали с воали да ни се представят само веднъж дойде Белла и каза „Бабо, баба Р. удари ръката на кака на врата.“ и баба ѝ ѝ каза да отива в стаята. Всеки път, когато идваше при нас С. показваше си ръката и тя беше много зачервена. Аз със Р. не съм говорила. Предложих, че в нашия апартамент могат да си осъществяват срещите. Само това. С. беше или с къс ръкав или беше с вдигнат ръкав, оголена беше ръката ѝ.

АДВ.М.: Нямаме въпроси. Не се противопоставям свидетелят да бъде освободен от залата.

АДВ.С.: Нямаме въпроси. Не се противопоставям свидетелят да бъде

освободен от залата.

Тъжителят П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х.: Нямаме въпроси. Не се противопоставям свидетелят да бъде освободен от залата.

АДВ. П.: Нямаме въпроси. Не се противопоставям свидетелят да бъде освободен от залата.

ПОДСЪДИМАТА Е.: Нямаме въпроси. Не се противопоставям свидетелят да бъде освободен от залата.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетеля от залата.

АДВ.М.: Поддържам направените искания за допускане и назначаване на експертизи.

АДВ.С.: Поддържам направените искания за допускане и назначаване на експертизи.

Тъжителят П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х.: Присъединявам се към становищата на процесуалните ми представители.

АДВ. П.: Аз също поддържам искането за назначаване съдебно-медицинска експертиза, като моля да ми дадете възможност в следващото съдебно съдебно заседание да конкретизирам въпроси, който да бъдат поставени, след обсъждането им с противната страна и в случай,че допуснете такава експертиза.

АДВ.М.: Нямаме други доказателствени искания.

АДВ.С.: Нямаме други доказателствени искания.

Тъжителят П. С. Х. в качеството на баща и законен представител на пострадалото лице С. П. Х.: Нямаме други доказателствени искания.

Съдът, след като изслуша становищата на страните прие,че делото е неизяснено от фактическа страна, поради което както и с оглед гарантиране на правото на защита на подсъдимата следва да отложи съдебното заседание за друга дата и час, като даде възможност на защитата да постави въпроси към исканата медицинска експертиза преди произнасянето на съда относно основателността ѝ.

Воден от горното ,съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 21.03.2024 г. в 14.00 часа, за която дата и час явилите се да се считат редовно призовани от днешно съдебно заседание.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 13.05 ч.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____

Секретар: _____